

til.“ Denne Bestemmelse foreslaas indsat i Henhold til Art. 4 i Konventionen, der er saalydende: „Bugserskib har kun Ret til Godtgørelse for at have hjulpet eller bjærget det bugserede Skib eller dets Ladning, hvis det har ydet usædvanlige Tjenester, der ikke kunne betragtes som indbefattet under Opfyldelsen af Bugseringskontrakten.“ Om denne Bestemmelse om Bugserfartøjets Ret til Bjærgeløn sige de danske delegerede, at den maa antages at gælde ifølge almindelige Retsgrund-sætninger ogsaa uden udtrykkelig Udtalelse i Loven. „Paa Foranstaltning af de i Søfart praktisk interesserede blev der imidlertid indsat en udtrykkelig Bestemmelse herom under Hensyn til de Misbrug, som Bugserelskaberne ofte have gjort sig skyldige i, idet de, saa snart der under en Bugsering er opstaaet den ringeste Fare, have gjort Krav paa at faa den derefter ydede Hjælp anset som Bjærgning. Det turde derfor anbefale sig at optage Regelen i Søloven, men da de til Grund for Regelen liggende Betragtninger gælde ligesaa fuldt ved Lodsning og ved andre Tilfælde, i hvilke der, forinden Nøden opstaar, er indgaaet Overenskomst om at yde Skibet Bistand af en vis Art, har man anset det for rigtigst at give Bestemmelsen en mere almindelig Formulering.“

7. Bestemmelserne i § 225 i Søloven om de forskellige Momenter, der blive at tage i Betragtning ved Rettens Fast-sættelse af Bjærgeløn, ere foreslaaede yderligere udformede. Den væsentligste Forandring er, at det udtrykkelig siges, at det bjærgedes Værdi skal komme i anden Række. Bestem-melsen i § 226 om, at Bjærgeløn „i Almindelighed ikke maa sættes højere end til en Trediedel af det bjærgedes Værdi“ foreslaas ophævet, og i Stedet derfor foreslaas indsat en ud-trykkelig Bestemmelse om, at Bjærgeløn ikke maa overstige Værdien af det bjærgede.

9. Bestemmelserne i Sølovens § 227 med Hensyn til Bjærgeløns-Overenskomster, indgaaede i Nødstilstand, ere foreslaaede omformede. Hovedbestemmelsen skal saaledes lyde som følger: „Overenskomst om Bjærgning, der er truffen, medens Nød stod paa og under Indfyldelse heraf, kan enhver af Parterne forlange tilsidesat eller ændret af Retten, for saa vidt det skønnes, at de aftalte Vilkaar ikke stemme med Billighed“ — 3: der er her Tale om Overenskomst om „Bjærgning“ (ikke blot om „Bjærgeløn“, som efter Sølovens § 227, ogsaa f. Eks. om Maaden, hvorpaa Bjærgningen skal foretages), fremdeles er Sølovens Begrænsning med Hensyn til Kredsen af de Personer, der maa have afsluttet Overens-komsten i Nødssituationen („Skipper, Reder eller Ladningssejer“) opgiven. Hertil føjes saa følgende nye Regel: „Retten kan derhos i alle Tilfælde, i hvilke den skønner, at den aftalte Bjærgeløn staar i aabenbart Misforhold til den ydede Hjælp,